

[Chr. Madsen.]

i 1983 på 10 milliarder. Fondsmidlerne må efter vor mening fortrinsvis anbringes i boligbyggeri. Dette giver bestemmelserne i § 21 også mulighed for. Vi ville imidlertid gerne have givet denne paragraf det bestemte formål, at fondsmidlerne fortrinsvis skulle anbringes i almenyttigt boligbyggeri. Det har ikke været muligt for os, men der kan måske blive mulighed for det senere, når vi får vedtaget loven om en boligfond.

I det hele taget mener vi, at fondens midler må investeres på en måde, der gør fonden til en demokratisk, økonomisk faktor, der med tiden kan medvirke til at udbygge vort demokrati, så det omfatter økonomisk demokrati og dermed indflydelse på det private pengemarked.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale vore ændringsforslag. Hvis de ikke skulle blive vedtaget, vil jeg beklage, at Arbejdsgiverforeningen har kunnet øve så stor indflydelse på et suverænt folketing. Den sidste del af helhedsløsningen er nu afsluttet, og jeg er tilbøjelig til at give Arbejdsgiverforeningens direktør, Arne Lund, ret i, at helhedsløsningen blev billigere for arbejdsiverne, end et forlig ville have været.

Den foreslåede dagsorden fra de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Asger Jensen vil vi afvise, for vi har hverken set eller hørt noget om, hvordan man ville udvikle denne tillægspensionsordning, så den kom til at gælde for alle. Jeg sagde ved første behandling af lovforslaget, at hvis man forhøjede skalaen i tillægspensionslovgivningen betydeligt, var der større muligheder for at få indarbejdet andre pensionsordninger her i landet. Så ville der ikke være nogen særlig konflikt, og der ville ikke være særlig store vanskeligheder for, at andre, der har pensionsordning i forvejen, kunne tilslutte sig denne.

Det står sådan for mig, at det, det drejer sig om i første omgang, er at få hævet pensionerne for de 85 pct. af pensionisterne, som i øjeblikket kun har folkepensionen at leve af eller meget små indtægter ved siden af. Hvis man ikke får disse pensioner hævet, vil det blive meget vanskeligt at få lavet en samordning af al vor pensionslovgivning her i landet. Det er det, der danner grundlaget for hele vor indstilling til arbejdet med denne pensionslovgivning, så vi kan

ikke se, der er nogen realiteter i det dagsordensforslag, de 2 ærede medlemmer har stillet.

Hvad det sidst stillede dagsordensforslag angår, har jeg ikke haft tid til at se det på tryk, og det høje ting må i hvert fald vente lidt, før vi udtaler os derom.

Iver Poulsen: Jeg vil gerne først gøre opmærksom på et par ting af mere teknisk eller formel karakter i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Det, der skal ske, er, at man vil oprette en selvejende institution, der skal modtage, administrere og udbetale de pågældende pengemidler til tillægspensionen. Ifølge lovforslaget skal navnet på selve den administrerende institution som sådan være Arbejdsmarkedets Tillægspension. Dette forekommer både teknisk og sprogligt misvisende. I § 1 står der jo, at der oprettes en tillægspension med det formål at udbetale tillægspension. Det lyder ikke godt. En pension er da også på dansk et pengebeløb. Efter dansk sprogbrug kan man ikke bruge dette ord i betydning af selve den institution, der administrerer pengene. Dertil har man en pensionskasse, en pensionsanstalt eller et pensionsinstitut, eller hvad man nu vil vælge. Jeg tror, det vil virke mærkeligt og upraktisk i den daglige administration, i korrespondance, i omtale og tiltale at skulle benytte ordet „tillægspension“, ikke blot når det drejer sig om pengene, men også som betegnelse og navn for selve institutionen. Det må være det mest rimelige, at man ligesom i Norge og Sverige har et særligt navn til administrationsorganet som sådant. Det mest nærliggende vil sikkert være at kalde det Arbejdsmarkedets Tillægspensionsinstitut eller -anstalt, og jeg henstiller derfor til overvejelse, at man fastslår et sådant navn i lovens § 1, og hvor det ellers forekommer i lovforslaget.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil berøre, vedrører lovforslagets kapitel VII med overskriften „Fondsanbringelse“, der kun indeholder én paragraf, § 21. Der optræder her for første gang i lovforslaget begreberne fonden og fondsmidlerne. Disse er ifølge sagens natur noget andet end selve institutionen og dens samlede indbetalte midler. Der bruges jo også penge til administration og andet, og om fond og fonds-